

ΣΚΗΝΙΚΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ

ΘΕΑΤΡΟ ΜΑΡΙΚΑΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. *Γάμοι μετ' ἐμποδίων*, κωμωδία σὲ 3 πράξεις τοῦ κ. Μιλτιάδη Ἰωσήφ.

Τὸ ν' ἀνεβάση πάνου στὴ σκηνὴ τύπους ἄστοχους καὶ χαραχτηῆρες ὤμους, δὲν εἶναι βέβαια τὸ ἔργο τοῦ θεατρικοῦ συγγραφέα. Κι ὅμως ἡ κωμωδία τοῦ κ. Ἰωσήφ τίποτ' ἄλλο δὲ μᾶς παρουσίασε. Τὸ πλέξιμο τοῦ μύθου κοινοτοπικὸ καὶ δίχως διαφέρο, καὶ ὁ διάλογος ἄψυχος χωρὶς μιὰ κάνε λάμψη ἀπὸ πνέμα κι ἀπὸ οὐσία.

Οἱ τύποι τῶν δυὸ κορισιῶν ποὺ τὸ σκαπουλάρουν ἀπὸ τὸ σπιτικό τους τῆς Σμύρνης, κρυφά, γιὰ νὰ ρθοῦνε στὴν Ἀθήνα ν' ἀνταμώσουν τοὺς δυὸ ἱππότες τους, ὄχι μονάχα ἀδικιολόγητοι ψυχολογικὰ παρουσιάζονται στὸ μάτι τοῦ θεατῆ, μὰ κι ἀγνάντια στὸν ἑαυτό τους στὸ βάθος δὲν ἔχουν τίποτα νὰ δείξουνε γιὰ αἰτία κι ἀφορμὴ μιᾶς τέτοιας πράξης. Ὑστερα τὸ τριγύρισμά τους στὰ ξενοδοχεῖα τοῦ Φάληρου καὶ τοῦ Τατογιοῦ, ἐπεισόδια ἀνάξια καὶ τοῦ κινηματογράφου ἀκόμα, δὲ μᾶς δείχνουν παρὰ μιὰ περικυκλωσιὰ ψευτουριστοκρατικὴ δίχως τοῦλάχιστο τὸ καμτσίκι τῆς σάτυρας ἢ τῆς εἰρωνίας τὴν πικράδα.

Ὁ κ. Ἰωσήφ ἀπότυχε καὶ σὲ τοῦτο τὸ ἔργο του, ὅπως καὶ σὲ τόσα ἄλλα, καὶ μένει ἔτσι θῦμα τραγικὸ τοῦ στερονοῦ «Λαισσάνειου» ποὺ χαρίζοντάς του τὴ δάφνη, τοῦ σήκωσε γιὰ πάντα τὴν ἡσυχία του.